

Pogodba med Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo

Vrhovni štab Jugoslovanske armade je s posebnim spominskim znakom odlikoval stare partizane iz leta 1941, tiste tovariše, ki so pokazali največji pogum in največjo vzdržljivost. Oni so najmočnejši stebri nove Jugoslavije.

Te borbe iz leta 1941. družijo posebno globoko prijateljstvo. Pomagali so si v najtežjih prilikah, tisočkrat skupaj gledali smrti v obraz, verovali v našo zmago, ko je bil fašizem še na višku svoje moči.

Tudi med narodi Evrope sta dva taka partizana iz leta 1941. Sovjetska zveza in Jugoslavija, Sovjetska zveza - partizan orjak, Jugoslavija - partizan junak. Ko je Hitler pokoril vso Evropo, sta se ta dva naroda dvignila v upor s pravim partizanskim junaštvom in upornostjo. Nam je dajal poguma svetel vzgled Sovjetske zveze in Rdeče armade, narodi Sovjetske zveze pa so takrat začutili v nas vdanega prijatelja. Zato je zveza med našimi narodi tako globoka in neporušljiva kakor prijateljstvo med dvema partizanoma iz leta 1941.

Sovjetska zveza je sklenila z Jugoslavijo prijateljsko pogodbo že pred vojno leta 1941, ko nam je Nemčija najbolj grozila. Naše partizane je krepil svetel vzgled borcev izpred Moskve in Stalingrada, naše civilno prebivalstvo pa junaški odpor Lenjingraščanov, ki jih, popolnoma obkrožene od nacističnih čet, ni mogel zlomiti fašistični teror. Sovjetska zveza nam je dala pomoč v orožju, oborožila cele naše armije, dala sestradanemu prebivalstvu Beograda pomoč v hrani. Preko svojega tiska in radia je širila v svet resnico o naši borbi že tedaj, ko so jo drugi načrtno tajili. Sovjetski borci osvobajajo našo domovino, vsak dan dajejo življenja za našo svobodo.

Kako pa smo mi pomagali Sovjetski zvezi? S tem, da smo se že leta 1941. dvignili v vsenarodni upor in vezali velike nemške sile, da jih Hitler ni mogel pošiljati na vzhodno fronto. „Jugoslovanski narodi se niso pokorili fašističnim okupatorjem,“ piše sovjetski list Pravda. „Tako, ko so deželo pregazile nemške čete, se je v njej razvila partizanska borba in prerasla v mogočno narodno osvobodilno gibanje. Nova Jugoslavija se je rodila v upornih in junaških bojih zoper hitlerjanske tlačitelje in njihove pomagače. V njenih borbah so jo navdihovali svetel vzgled sovjetskega ljudstva in velika vojna junaštva Rdeče armade.“

Prijateljstvo med Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo, potrjeno s krvjo milijonov padlih junakov, je sedaj zapečatila pogodba, ki jo je v Moskvi 11. aprila podpisal maršal Tito.

V prvi točki si obe državi postavljata najvažnejši cilj — uničenje sovražnika. Obvezujeta se, da bosta skupaj z vsemi Združenimi narodi nadaljevali borbo zoper Nemčijo do končne zmage. Obvezujeta se, da bosta druga drugi v tej borbi nudili vso vojaško in drugo pomoč.

Zgodovina je pokazala, da so Nemci vselej hoteli načrtno uničiti slovenske narode. Ni nobena tajna, da Nemci že danes pripravljajo novo vojno. Zato sta se obe podpisnici v drugi točki pogodbe obvezali, da si

(Nadaljevanje na 2 strani)

Enote Jugoslovanske armade so očistile Srem in osvobodile v Bosni Tuzlo, v Hrvaškem Primorju pa Crikvenico

Naša avijacija uničuje nemške transporte

Beograd, 19. 4. Generalštab Jugoslovanske armade javlja, da je likvidirala naša vojska ostanke razbitih nemških čet v Sremu. Tu ni več bojev in naše enote prodirajo naprej zapadno od kraja Donji Miholjac. Osvobojeno je križišče Strživoj—Vrpolje ter mnogi drugi večji kraji, med njimi Našice in Djakovo, ki je osvobojeno po težkih uličnih bojih od hiše do hiše. Ujetih je veliko število sovražnikov in zaplenjeno mnogo orožja.

V Bosni so osvobodile naše enote v zmagovitem napredovanju mesta Zavidoviče, Žepče, Maglaj, Doboj in Tuzlo ter prodirajo proti Bosanskem Brodu in v dolini reke Bosne.

V Hrvaškem Primorju so osvobodile naše suhozemske enote s sodelovanjem jugoslovanske mornarice večje število otokov. Osvobojen je otok Krk z vsemi mesti. Na kopnem pa so osvobojena mesta Crikvenica, Selce, Novi Vinodol ter važno in utrjeno sovražno oporišče Novi.

Povsod podpira prodiranje jugoslovanske armade naše letalstvo, ki uničuje sovražno motorizacijo in artilerijo.

Rdeča armada brez odmora preganja in uničuje Hitlerjevo vojsko

Na vseh frontah doživljajo Nemci odločilne poraze

Moskva, 18. 4. Sovjetski informativni urad javlja, da uničujejo sovjetske čete sovražnika v vzhodni Prusiji. Zavzeto je oporišče Fischhausen in pristanišče Pillau. Zajetih je pri tem 8.000 Nemcev, zaplenjeno pa 47 letal, vsaj 40 tankov, več sto strojnic in lahkih topov.

Ofenziva proti Berlinu se nadaljuje, bolj južno pa so napravile sovjetske enote prodiranje proti Moravski Ostravi jugozapadno od Ratibora, kjer je zavzetih nad 30 krajev. Enote maršala Malinovskega se bližajo Brnu. Osvobojen je Breclav. Na Nižjeavstrijskem je zavzet Zistersdorf, edino večje nahajališče nafte na ozemlju, ki je bilo še v nemških rokah. Nemci so to mesto uporno branili s tanki in topovi, toda sovjetski vojaki so sovražnika pomandrali. Dalje na jugu prodirajo čete maršala Tolbuhina proti Linzu in so že na pol poti. Boji so se bili 25 km zapadno od Sankt Pöltena.

Beograd, 19. 4. — Velika ofenziva proti Berlinu se nadaljuje, toda zavezniške vojne komande ne poročajo o bojih nobenih podrobnosti. Sami Nemci pravijo, da napadajo sovjetske enote Berlin s severovzhoda, vzhoda in jugovzhoda. Nemci pravijo tudi, da vzhodnega in zapadnega bojišča ni več. Nemčija je namreč vsa razpekana, fronte tečejo skozi samo Nemčijo in vrhovna nemška komanda nima več pregleda čez svojo razdrobljeno vojsko.

Leipzig obkoljen - V Nürnbergu poulični boji - 260.000 ujetnikov v Porurju - Samomorilska epidemija med nacisti

London, 19. 4. — Na Holandskem ni več strnjene nemške obrambe. Nemške enote so stisnjene povsod v „žepe“. Angleži so zavzeli nekaj predmestij v Bremenu in so se približali Hamburgu. Padel je Magdeburg. Po zadnjih poročilih so poradle zavezniške čete že v sam Leipzig. Zavzeti sta mesti Zwickau in Werdau. Pri Aschu, vzhodno od Hofa, je vdrla tretja ameriška armada na Češko. Na Bavarskem so zavzeli Amerikanci mesti Erlangen in Altenburg, v Nürnbergu pa trajajo še poulični boji. V Porurju je odpor popolnoma prenehal. Zajetih je 260.000 Nemcev.

Med nacisti se množe samomorji. Ustrelil se je generalfeldmaršal Walter von Model, ki je poveljeval dalj časa na vzhodni fronti in komandiral tudi Madjarom. Ustrelil se je „radijski general“ Dittmar, ki je poročal na berlinskem radiu o nemških frontah. Ubil se je Hitlerjev osebni prijatelj in eden najvišjih nacističnih funkcionarjev Maks Amman. Zavezniki so ujeli 96-letnega maršala von Mackensena, ki je poveljeval v prejšnji svetovni vojni v Srbiji. Vsa poročila govore o veliki zmešnjavi v Nemčiji. Najbolj zagrizeni in najbolj neumni nacisti se umikajo v Alpe.

Tako dovršujejo veliki zavezniki Sovjetska zveza, Amerika in Anglija veliko delo, ki so si ga zastavili na Teheranski in pozneje na Krimski konferenci. Skupaj bodo uničili razbojniški fašizem in skupaj zagotovili vsemu svetu trajen mir. V boju proti fašizmu ima tudi naša Jugoslovanska armada velike zasluge, saj so naši partizani uničevali nemške transporte že od 1941. leta naprej po vseh progah in velikih cestah, ki vodijo iz Srednje Evrope proti morju in na Balkan ter vezali s svojo borbo na naše ozemlje po 25 in več sovražnih divizij.

Kdo bo zastopal Poljsko v San Franciscu?

Dne 25. aprila bo v San Francisku konferenca zastopnikov Združenih narodov. Razpravljali bodo o povojni organizaciji miru in varnosti. Vse države, ki so se med to vojno borile proti fašizmu, bodo poslale tja svoje zastopnike. Jugoslovanska delegacija je že odpotovala.

Danes gre za to, kdo bo predstavljal Poljsko, poljska vlada iz osvobojene Poljske ali Londonska emigrantska vlada.

Londonsko-poljsko emigrantsko vlado sestavljajo tisti, ki so zakrivali vojaški zlom Poljske l. 1939, v najtežjih trenutkih zapustili svoj narod in zbežati. To so tisti, ki so bili že pred vojno in med to vojno najbolj zagrizeni sovražniki Sovjetske Zveze. Leta 1942. so med boji za Stalingrad potegnili iz Rusije poljsko armado, ki jo je organizirala Sovjetska Zveza. Nasprotujejo razdelitvi zemlje, ki je za poljske kmete najbolj važno vprašanje. Nasprotujejo pravični ureditvi narodnega

vprašanja v Poljski in nočejo ugoditi želji enajstih milijonov Ukrajincev in Belorusov, ki so po prvi svetovni vojni ostali v Poljski brez vseh narodnih pravic, da se vključijo v svojo narodno državo v Sovjetski Zvezi. Ti reakcionarji so predstavniki poljskih grofov, ki hočejo ohraniti svojo posest in so zato ves čas te vojne s svojo politiko podpirali Hitlerja in fašizem.

Medtem, ko se je londonska poljska reakcionarna klika tresla za svoje žepe, si je poljsko ljudstvo v osvobojenem mestu Lublinu izvolilo svojo vlado. Ta vlada je izvedla popolno agrarno reformo in je v bratskih odnosih s Sovjetsko zvezo. Naslanja se na ljudsko poljsko vojsko, ki je bila organizirana v letu 1943. v Sovjetski zvezi in je sodelovala pri osvobojanju Poljske. Priznala jo je cela vrsta Združenih narodov: Sovjetska zveza, Jugoslavija, Francija in Čehoslovaška. Sov-

Slavna zgodovina Rdeče armade nam kaže pot, po kateri naj hodimo, kako naj se borimo zoper vse sovražnike ljudstva, da bomo zmagali in ustvarili pogoje novega in srečnejšega življenja za izmučene narode Jugoslavije.

Maršal Tito

jetska zveza zahteva, naj Poljsko na konferenci v San Francisku zastopa poljska vlada iz domovine. Anglija in Amerika pa odgovarjata, da poljske vlade toliko časa ne bosta priznali, dokler ne bo izpopolnjena s člani londonske poljske emigrantske vlade.

Stališče Jugoslavije je jasno. Ona je že priznala poljsko vlado v domovini, vlado, ki jo je izvolilo poljsko ljudstvo in ki ima vso pravico, da ga zastopa v inozemstvu. Jugoslavija je na lastni koži spoznala, da so poleg fašizma najbolj zakleti sovražniki ljudstva tisti, ki so v težki uri narod zapustili in mu skušajo s podporo od zunaj sestati na vrat.

Makedonci sodijo narodne izdajalce. V Skoplju je bilo obsojenih na smrt 49 obtožencev, ker so sodelovali z bolgarskimi okupatorji, izdajali, ker so mučili civilno prebivalstvo ter se borili proti partizanom.

Pogodba med Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo

(Nadaljevanje s 1. strani)

bosta nudili vso pomoč, če bi Nemčija ali katera koli druga država napadla eno izmed obeh. Ta obveza je življenjske važnosti za srečno bodočnost obeh držav in vseh miroljubnih narodov, je samo nadaljni člen v verigi dogovorov, ki jih je Sovjetska zveza že sklenila z Anglijo, Francijo in Čehoslovaško, da prepreči ponoven napad Nemčije, je nadaljen korak borbe naših dveh držav za splošno mednarodno varnost.

Stremljenje obeh držav, sodelovati pri graditvi svetovnega miru, je našlo izraza v tretji točki pogodbe, v kateri se podpisnici obvezujeta, da bosta sodelovali pri vseh mednarodnih akcijah za zagotovitev miru in varnosti.

V peti točki sta se obe podpisnici obvezali, da bosta tudi po sedanji vojni krepili gospodarske in kulturne vezi med obema državama. Sklenjena je bila posebna gospodarska pogodba za vzajemno gospodarsko pomoč obeh držav.

Sovjetski narodi so to pogodbo pozdravili z velikim navdušenjem. Časopisi priobčujejo dolge kolone resolucij in pozdravov, ki jih vladi pošiljajo odbori iz tovarn, mest in kolhozov vse Sovjetske zveze. Narodi Jugoslavije pa so dali duška svojemu veselju v velikih manifestacijah po vsej državi.

Sovjetsko-jugoslovanska pogodba ni samo pogodba med dvema državama, to je pogodba med dvema narodoma, ki ju je združila borba na življenje in smrt. Pogodba, ki obvezuje nas vse, da jo po najboljši moči izpolnjujemo. Pogodba, ki je vsakemu Jugoslovancu ponos, najlepši spominski znak iz leta 1941, s katerim nas je mogla odlikovati Sovjetska zveza. Pokažimo v njenem izpolnjevanju prav toliko predanosti in požrtvovalnosti, kot so jo v borbi za našo svobodo pokazali naši junaki-partizani iz leta 1941!

8.000 ljudi je sprejelo hrvaško vlado v Šibeniku

Iz Splita je prišla v Šibenik hrvaška federalna vlada, ki je bila pred nekaj dnevi izbrana na skupščini hrvaškega parlamenta (ZAVNOH-a). Pričakalo jo je 8.000 meščanov, ki so pozdravili prvo hrvaško federalno vlado z velikimi manifestacijami. Vzklikali so še prav posebno enotnosti in bratstvu srbskega in hrvaškega naroda in Jugoslovanski armadi ter maršalu Titu. Predsednik hrvaške federalne vlade dr. Bakarić je v svojem govoru naglasil, da je imenovanje hrvaške federalne vlade nov dokaz, kako je nova Jugoslavija resnično demokratična in ljudska.

Zavezniki so osvobodili v nekem taborišču 9.000 otrok

Vse radijske postaje poročajo o strahotah, ki so jih počeli nemški nacisti v koncentracijskih taboriščih. Vsak dan so ubijali na najrazličnejše načine stotino jetnikov, nič manj pa jih ni umrlo zaradi mučenja, od glada, mraza in nalezljivih boleznih. Listi priobčujejo fotografije osvobojenih jetnikov. To so pravi okostnjaki, ki so jih rešili zavezniki gotove smrti. V nekem taborišču so osvobodili zavezniki 9.000 otrok, ki so jih odvlekli nacisti iz različnih okupiranih dežel v svoje mučilnice. Zavezniške komisije nadaljujejo preiskavo proti zločincem, ki bodo vsi prejeli zasluženo plačilo, kjerkoli se nahajajo. Taka je volja vseh združenih narodov, izražena v odločbah Krimskje konference.

Federalna vlada Črne gore in Boke

Beograd, 19. 4. Te dni je zasedala skupščina federalne Črne gore in Boke. Skupščini je prisostvoval tudi dr. Ivan Ribar, predsednik AVNOJ-a, skupne skupščine vseh jugoslovanskih narodov. Dr. Ribar je v govoru rekel, da sodeluje narod Črne gore in Boke v popolni enakopravnosti z ostalimi jugoslovanskimi narodi pri izgradnji naše nove države. Črna gora in Boka imata v okviru federativne (zvezne) države Jugoslavije svojo narodno oblast, svojo federalno skupščino, ki je najvišji zakonodajni in izvršni organ

črnogorskega naroda. Ta oblast prihaja od spodaj, iz ljudstva.

Skupščina je imenovala federalno vlado Črne gore in Boke. Predsednik federalne vlade je Vlado Jovanović, podpredsednik Petar Komljanović, minister za kmetijstvo in rudarstvo Jovan Cvetković, za sodstvo Jerko Pavić, za gradnje Vlada Lazarević, za prosveto Puniša Perović, za finance Gojko Garšević, za ljudsko zdravje Mihajlo Vicković, za notranje zadeve Ratko Gojković.

Zborovanje aktivistov Osvobodilne fronte murskosoboškega okraja

V soboški grajski dvorani se je 17. t. m. zbralo okoli 300 aktivistov iz soboškega okraja. Zbor je odprl tov. Ferdo Godina, sekretar soboškega okraja, nakar je podal pregled političnega položaja in borbe jugoslovanskih narodov tov. Lado Krivic, član SNOS-a. Podčrtal je veliki pomen sovjetsko-jugoslovanske pogodbe, ki je bila pred dnevi sklenjena v Moskvi. Podpredsednik AVNOJ-a tov. dr. Jože Rus je govoril o pomembnosti jugoslovanske demokracije in federativne ureditve države. V Jugoslaviji je vlada v rokah ljudstva od najnižjih krajevnih narodno osvobodilnih odborov do jugoslovanskega parlamenta. Jugoslavija je bila prej centralistična država, ki jo je izkoriščala beograjska čaršija, pomagali pa so ji naši bivši politični „voditelji“. Danes je zvezna država, v kateri je vsak narod enakopraven in ima vsak narod svojo lastno vlado. Tov. podpredsednik AVNOJ-a je poudaril veliki pomen naše ljudske jugoslovanske vojske. O delu odborov OF in narodno osvobodilnih odborov je govoril tov. Boris Kocjančič. Po opoldanskem

odmoru je tov. Vilfanova govorila o delu Slovenske protifašistične ženske zveze (SPŽZ) in povdarila, koliko so žene pomagale naši vojski in naši oblasti. Povsod, kjer je vzpostavljena naša oblast, je teža vsega dela na odbornicah ženah, ker so moški vsi mobilizirani. Pozvala je zborovalke, da se v čim večjem številu odzovejo pozivu ruske bolnice in dajo kri za ranjene rdečearmejce. Zborovalci so z velikim navdušenjem pozdravili generalmajorja tov. Vlada Ambrožiča, ki je govoril o naši vojski in mobilizaciji. Prekmurci fantje morajo stopati v našo vojsko prostovoljno, vsi naši partizani so bili prostovoljci, zato je udarna moč naše vojske tako velika. Tov. Iztok, sekretar ZSM, je govoril o mladinskem delu. Zborovanje je zaključil tov. Franček Majcen, član pokrajinskega odbora Osvobodilne fronte za Štajersko. Zborovalci so govornike prikinjali z vzkliki maršalu Titu, maršalu Stalinu, Jugoslovanski in bratski Rdeči armadi. Zborovanje so zaključili z našo himno „Naprej zastave Slave“.

Ljubimo svoj materni jezik!

Narod, ki živi na slovenskem ozemlju, govori slovenski jezik, katerega so govorili naši pradedje že pred tisoč leti. Če znaš še kakšen drug jezik, ti je to samo v pomoč, da se s tujcem razumeš. Pri slovenskem jeziku pa čutiš, da te on veže s svojim ljudstvom, ki živi na vsej slovenski zemlji ob Rabi, Muri, Dravi, Savi in Soči do Jadranskega morja. Resnica je, da se po različnih krajih nekoliko drugače govori, kot pri nas, ali to je pri vsakem jeziku tako. Zato pa imamo pismeni jezik, katerega se učimo po vseh šolah, da lahko čitamo vsi iste knjige in spoznavamo iz njih svet in ljudi ter se izobražujemo.

Naš jezik je podoba slovenskega duha, slovenskega značaja in čustva. Zato ga pa ljubimo! Ne omešavaj v svoj jezik nobenih tujih besedi, kar je zelo grda navada. Ljubi slovensko pesem, čitaj slovensko knjigo, saj te ona vodi v lepše življenje. Ne pozabi, da je tvoj ponos biti Slovenec in ljubiti svoj jezik, katerega te je naučila mati.

Jezik je najjasnejši znak vsakega naroda, v njem se najbolj jasno kaže njegova zgodovina, v njem si podajata preteklost in sedanost roke. Jezik, ki je umrl, je križ na grobu naroda, na grobu, iz katerega ni nobenega vstajenja. Ta zavest živi v vsakem narodu: tem večja je skrb za jezik, čim večja je zavest, da je narodnost z njim neločljivo spojena. Tako je zgodovina kakšnega jezika obenem zgodovina naroda, ki ga je govoril. Iz jezika odseva njegova slabost, moč, njegovo nazadovanje ali napredovanje v teku stoletij.

Slovenski književni jezik je znak

moči in enotnosti slovenskega naroda. Po njem pridemo k izobrazbi, on nam vcepi čut, da smo vsi od Rabe do Soče in Drave na Koroškem en narod, ki se že štiri leta bori skupno z drugimi bratskimi jugoslovanskimi narodi proti skupnim sovražnikom, ki so nas hoteli uničiti.

Samo v svojem materinskem jeziku lahko razpravljamo in odločamo o svojih zadevah in tako gradimo svojo ljudsko oblast, ki je temelj bodoče sreče in blagostanja vsega slovenskega ljudstva. —ec.

Kri za ranjene borce

Člani in nameščenci soboškega mestnega odbora OF so se odzvali pozivu za dajanje krvi. Po zdravniškem pregledu je sleherni od njih dal svojim telesnim močem odgovarjajočo količino krvi, s katero bo pomagano ranjenim rdečearmejskim borcem za našo svobodo. Soboški mestni odbor OF je pokazal lep vzgled. Postavite se tudi drugi!

PROGLAS „GIBANJA SVOBODNIH AVSTRIJCEV“ AVSTRIJSKEMU NARODU

Organizacija „Gibanje svobodnih Avstrijcev“ je izdala proglas, v katerem pozdravlja Rdečo armado, ki osvobaja avstrijsko ljudstvo od nemškega nacizma. Obenem poziva vse Avstrijce, naj čim več pripomorejo k skorajšnji končni zmagi nad nemškim okupatorjem.

Borcu Štefanu Lebarju v spomin

Včeraj smo pokopali v Rakičanu tov. Štefana Lebarja, ki je junško padel v boju z nemškim SS-ovskim špijonom v gozdu pri marofu „Jezere“. Štefan je bil eden izmed onih neštetihi prekmurskih mladincev, ki se dobro zavedajo, da boj še ni končan, da naša domovina še ni popolnoma osvobojena in da Prekmurje še ni popolnoma očiščeno tujih agentov. Štefan je bil sin preproste „beroške“ družine, ki je robotala na veleposestvu tujca — nemškega grofa —, kjer je rezal kruh ter vršil svojo hitlerjevsko propagando Nemeč Walsch. Tudi Štefanova mladost je potekala na marofu, delo in pomanjkanje je bila njegova usoda ves čas do osvoboditve. Toda bil je zaveden fant in ta vojna mu je pokazala še jasneje, kje je rešitev za njega, za njegovo družino ter za vse, ki so kot on robotali tujim plemenitašem in močnikom. Vse to je poudaril v svojem nagrobnem govoru tov. Marič, komandant rakičanskega oddelka, ki je ob grobu padlega borca opozoril na poziv tov. Ferda Godine, da moramo vsi Prekmurci prijeti za orožje, da bo za vedno očiščena slovenska domovina sovražnih tujcev. Obrazi Štefanovih tovarišev, ki so izstrelili salve v zadnji pozdrav, so kazali, da so odločni maščevati svojega tovariša brez pomisleka vedno in povsod, kjer nalete na sovražnika ter da se hočejo tako s svojo borbo in delom oddolžiti Štefanovemu spomenu.

PO DOMOVINI

Delavske in nameščenske zaupnike so si izvolili delavci in nameščenci Benkove, Cvetičeve in Štitarjeve tovarne. Na sestankih so se pogovorili tudi o vlogi delavstva v naši novi državi, o svojih nalogah v obnovi našega gospodarstva in o sindikalnih organizacijah. V obeh tekstilnih tovarnah sta ustanovljena pripravljalna odbora enotnih sindikatov delavcev in nameščencev Jugoslavije oblačilne stroke, v Benkovi tovarni pa živilske stroke. Pripravljalni odbor za enoten sindikat so ustanovili tudi železničarji, prav tako intelektualni delavci in državni nameščenci.

Vas Mostje se je izkazala. Na lastno pobudo je organizirala vas Mostje v lendavskem okraju dve mladinski delovni četi. V vojsko pa so šli prostovoljno vsi fantje v vasi, ki jih je 40. Mladinke popravljajo most in imajo pri tem že 120 delovnih ur. Samo dve mladinki sta zbrali za ruske ranjence 120 jajc, potem se pa javili v našo vojsko kot kuharici. Za vojsko so zbrala naša dekleta še 500 kg krompirja, 152 kg fižola, 89 kg bele in 52 kg krušne moke, 5 kg masti, 78 jajc ter 1 kokoš.

Smrt dezertjerem! Vojaško sodišče IX. korpusa je obsodilo na smrt Karla Vovka iz Vipave, ker je že trikrat ubežal iz vojske. Vojaška oblast mu je dvakrat prizanesla. Obtoženec Vovk je bil tudi član organizacije „Črno uho“, v kateri se zbirajo skrivači in dezertjerji.

Obsodba sodišča Narodne časti v Beogradu. Sodišče Narodne časti v Beogradu je pred množico ljudstva obsodilo dr. Žarka Stuparja, bivšega docenta univerze, na štiri leta prisilnega dela in osem let izgube narodne časti, ker je sodeloval z okupatorjem.

Popravek

V drugi številki Novega časa smo po pomoti izpustili poročilo o mitingu, ki se je 15. aprila vršil v Turnišču. Na mitingu sta govorila podpredsednik AVNOJ-a tov. Jože Rus in tov. Franček. Mitinga se je udeležilo 1500 ljudi.